

DECYZJA Nr 5/2012
z dnia 9.07. 2012 roku

Na podstawie art. 53 ust. 1 w związku z art. 18 ust. 1 i 5 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 roku o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2011 r. Nr 43, poz. 226, z późn. zm.) oraz § 2 i § 5 ust. 3 Rozporządzenia KRRiT z dnia 23 czerwca 2005 roku w sprawie kwalifikowania audycji lub innych przekazów mogących mieć negatywny wpływ na prawidłowy fizyczny, psychiczny lub moralny rozwój małoletnich oraz audycji lub innych przekazów przeznaczonych dla danej kategorii wiekowej małoletnich, stosowania wzorów symboli graficznych i formuł zapowiedzi (Dz. U. Nr 130 poz. 1089 z 2005 roku z późn. zm.), a także art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 roku Nr 98 poz. 1071 z późn. zm.), po rozpatrzeniu sprawy rozpowszechnienia w dniach 21 września, 5, 12 oraz 19 października 2011 roku, przez spółkę TVN SA z siedzibą w Warszawie, 02-952, ul. Wiertnicza 166, rozpowszechniającej program pod nazwą TVN na podstawie koncesji Nr 175/P/2004-T z 15 kwietnia 2004 roku, audycji z cyklu „Top Model. Zostań modelką”

postanawiam

1. Stwierdzić naruszenie przez Spółkę TVN SA z siedzibą w Warszawie, art. 18 ust. 1 i 5 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 roku o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2011 r. Nr 43, poz. 226, z późn. zm.) oraz § 2 i § 5 ust. 3 Rozporządzenia KRRiT z dnia 23 czerwca 2005 roku w sprawie kwalifikowania audycji lub innych przekazów mogących mieć negatywny wpływ na prawidłowy fizyczny, psychiczny lub moralny rozwój małoletnich oraz audycji lub innych przekazów przeznaczonych dla danej kategorii wiekowej małoletnich, stosowania wzorów symboli graficznych i formuł zapowiedzi

(Dz. U. Nr 130 poz. 1089 z 2005 roku z późn. zm.) poprzez rozpowszechnienie w dniach 21 września, 5 oraz 19 października 2011 roku, o godz. 21:30 audycji z cyklu „Top Model. Zostań modelką”;

2. Nałożyć na Spółkę TVN SA z siedzibą w Warszawie karę pieniężną w wysokości 200 000 zł (słownie: dwieście tysięcy złotych);
3. Karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia otrzymania niniejszej decyzji na rachunek Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w NBP Oddział Okręgowy w Warszawie 13101010100095372231000000.

UZASADNIENIE

I.

W związku z emisją w programie TVN drugiej edycji cyklu „Top Model. Zostań modelką” do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wpłynęło ogółem 10 skarg indywidualnych od widzów, z tego 8 skarg dotyczyło treści odcinka wyemitowanego 21 września 2011 roku o godz. 21:30, 2 skargi skierowano po emisji odcinka z 19 października 2011 roku (jedna z nich dotyczyła emisji powtórkowej, która miała miejsce 22 października 2011 roku, o godz. 14:35). W związku z podejrzeniem rozpowszechniania treści dyskryminujących ze względu na płeć do KRRiT skierowała również wystąpienie Pełnomocnik Rządu do Spraw Równego Traktowania Elżbieta Radziszewska, która zwróciła uwagę, że *komentarze kierowane do uczestniczek programu przez prowadzącą Joannę Krupę oraz jurorów (...) deprecjonujące kompetencje intelektualne uczestniczek oraz dotykanie intymnych części ciała modelek m.in. obmacywanie piersi naruszają godność kobiet oraz stwarzają wobec nich poniżającą, upokarzającą atmosferę*. Do KRRiT zwrócił się także Senator RP Kazimierz Jaworski w związku z otrzymanymi sygnałami, iż w cyklu „Top Model. Zostań modelką” dochodzi do *molestowania oraz zmuszania do nagości*. Ze względu na treść zapowiedzi i zwiastunów publikowanych przed emisją m.in. na stronach internetowych cyklu „Top Model. Zostań modelką.” przedmiotem analizy były również odcinki wyemitowane 5 i 12 października 2011 roku. W skargach podnoszono zarzuty upokarzania, obrażania i poniżania uczestniczek, narażania uczestniczek na uszczerbek na zdrowiu, nachalnego prezentowania nagości z podtekstem erotycznym, naruszania nietykalności cielesnej uczestniczek (molestowania seksualnego), szowinizmu i seksizmu, prezentowania zafałszowanego obrazu kobiety, zagrożenia dla moralnego rozwoju małoletnich poprzez niewłaściwe oznakowanie (od 12 lat),

prezentowania treści obscenicznych, wywierania presji na uczestniczki, aby się rozebrały, przekonywania, iż udział w rozbieranej sesji jest warunkiem osiągnięcia sukcesu życiowego. W przekazanych stanowiskach (pisma z 28 września oraz 4 listopada 2011 roku) nadawca uznał, że kwalifikacja wiekowa była prawidłowa, a treść audycji nie naruszała obowiązujących norm prawnych. Zdaniem nadawcy opinie wyrażone w skargach były subiektywne, stąd też nie mogą być traktowane jako normatywny wzorzec dla formy i treści przekazów audiowizualnych. Audycja zaś nie zawierała treści, określonych w załączniku nr 3 do rozporządzenia KRRiT z 23 czerwca 2005 roku, jako niedopuszczalnych dla małoletnich z III kategorii wiekowej (tj. widzów od 12 lat), w szczególności nie prezentowała aktywności seksualnej czy przemocy. Zarzut zmuszania uczestniczek do rozbierania się jest chybiony, gdyż przed przystąpieniem do konkursu uczestniczki zapoznały się z regulaminem, który zawierał warunek udziału w różnego typu sesjach fotograficznych, w tym ukazujących akty, zaś pokazywanie nagości przed godziną 23.00 nie jest zabronione przez polskie prawo.

II.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podczas posiedzeń 13 i 20 grudnia 2011 roku dokonała analizy całości materiałów dowodowych zgromadzonych w tej sprawie, w tym zapoznała się ze skargami, stanowiskami nadesłanymi przez nadawcę, a także z nagraniami wyżej wymienionych audycji z cyklu „Top Model. Zostań modelką”. Po zapoznaniu się z materiałem dowodowym Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podjęła uchwałę Nr 634/2011 z dnia 20 grudnia 2011 roku, w której stwierdziła naruszenie przez nadawcę m.in. art. 18 ust. 5 ustawy z 29 grudnia 1992 roku o radiofonii i telewizji. Analiza dokonana przez KRRiT uwzględniała zarzuty podniesione w skargach, w szczególności zarzut niewłaściwej kwalifikacji wiekowej audycji tj. od lat 12. Skarżący podkreślali fakt, że w audycji obecne były sceny przedstawiające nagość. Zdaniem KRRiT w dokonanej analizie należało zwrócić uwagę na jeszcze jeden aspekt tej sprawy, a mianowicie kwestię wartości promowanych w omawianej audycji. W audycjach z cyklu „Top Model. Zostań modelką” jako cel, do którego uczestniczki dążą za wszelką cenę, wskazane są kariera oraz sukces, a co za tym idzie, sława i pieniądze. Osiągnięcie tego celu to spełnienie marzeń kandydatek biorących udział w konkursie. Niektóre z nich wprost przyznają, że gdyby odpadły, to nie mają do czego wracać (jedna z dziewcząt mówi, że dla udziału w audycji rzuciła szkołę, a dlatego, że nie ma matury, to nie będzie miała co robić w życiu). Takie podejście do osiągania życiowych celów może się wydać naiwne osobie dorosłej, ale dzieci w wieku 12 lat nie dostrzegają niebezpieczeństw związanych z upowszechnianiem wzorca zachowania,

w którym edukacja i wykształcenie mają w życiu drugorzędne znaczenie, a na pierwszym miejscu stawia się sławę i pieniądze. Nie zostały pokazane żadne negatywne aspekty pracy modelki, na przykład, że kontrakt z międzynarodową agencją modelek wiąże się z koniecznością rozstania z rodziną i bliskimi, usamodzielnienia się i nieustannej rywalizacji o pozycję w branży. Świat wybiegów, zwłaszcza dziewczynkom w wieku lat 12, wyłącznie jawi się jako atrakcyjny, kojarzy się z pięknymi ubraniami, ładnym wyglądem, podziwem i bezproblemowym życiem ze względu na bogactwo materialne. Do takiego wzorca należy dążyć za wszelką cenę, nawet kosztem przyjaźni i uczuć innych osób. W audycji obecne były wypowiedzi jednej z kandydatek, że *nie przyjechała tu, by się zaprzyjaźniać, tylko odnieść sukces*, że cieszy się, że inna została źle oceniona, bo ona na tym tle wypadła świetnie. Taki obraz rzeczywistości jest bezkrytycznie odbierany przez młodych widzów w wieku lat 12, co wskazuje Załącznik nr 3 do rozporządzenia KRRiT z 23 czerwca 2005 roku *w sprawie kwalifikowania audycji lub innych przekazów mogących mieć negatywny wpływ na prawidłowy fizyczny, psychiczny lub moralny rozwój małoletnich oraz audycji lub innych przekazów przeznaczonych dla danej kategorii wiekowej małoletnich, stosowania wzorów symboli graficznych i formuł zapowiedzi* (dalej rozporządzenie), w części dotyczącej IV kategorii wiekowej.

W ocenie KRRiT analiza audycji potwierdziła zarzut zbyt niskiej kwalifikacji wiekowej audycji „Top Model. Zostań modelką”. Załącznik nr 3 do Rozporządzenia wskazuje, że *małoletni poniżej lat 18 nie powinni oglądać audycji lub innych przekazów zawierających sceny lub treści: pokazujące jednostronnie przywileje życia dorosłych przy równoczesnym pomijaniu obowiązków, pracy, zobowiązań i ważnych życiowo decyzji przy pomijaniu ich konsekwencji (...) prezentujące wadliwy obraz natury ludzkiej polegający na (...) dążeniu do sukcesu za wszelką cenę z wykorzystywaniem innych osób dla własnych celów (...) prezentujące postacie atrakcyjne (np. pod względem urody, bogactwa, sukcesu), a postępujące w sposób moralnie naganny (...) i wulgarny, bez żadnej oceny niewłaściwości takiego zachowania (...)*. Wyżej wskazane zachowania znajdowały się w analizowanej audycji „Top Model. Zostań modelką”. Oceniając audycję należy zwrócić uwagę, że narusza ona nie tylko rozporządzenie, ale przede wszystkim art. 18 ust. 5 ustawy o radiofonii i telewizji (dalej urt). W ocenie Organu ww. treści mogły wywierać negatywny wpływ na prawidłowy rozwój psychiczny, fizyczny i moralny osób małoletnich powyżej 12 roku życia. Podkreślenia wymaga, że zgodnie z art. 18 ust. 5 u.r.t audycje zawierające ww. treści powinny być emitowane wyłącznie w godzinach od 23.00 do 6.00 oraz oznaczone według wzoru określonego w załączniku nr 1 do ww. rozporządzenia.

Ponadto zauważyć należy, iż w skargach składanych do KRRiT podnoszono zarzut molestowania seksualnego przez jurora jednej z uczestniczek, która na kwalifikacje przyszła ubrana w bikini.

Marcin Tyszka: *Masz z czym iść do przodu, widzimy to. (...).*

Uczestniczka popisała się siłą fizyczną unosząc na rękach Marcina Tyszkę.

Marcin Tyszka: *Aż mi stanął mikrofon nie tu gdzie trzeba.*

Uczestniczka: *Dobrze, że chociaż coś.*

Karolina Korwin-Piotrowska: *Coś ci opadło, coś ci stanęło, zawsze coś kosztem czegoś.*

Uczestniczka: *Zawsze jakaś reakcja.*

Dalsza rozmowa na temat wyglądu uczestniczki:

Dawid Woliński: *Miałas robione usta.*

Uczestniczka: *Nie.*

Dawid Woliński: *Teraz przyznawaj się do cycków, szybko.*

Uczestniczka: *Ale że co.*

Dawid Woliński: *Robiłaś czy nie?*

Uczestniczka: *Nie.*

Marcin Tyszka: *Same tak urosły?*

Uczestniczka: *Proszę dotknąć.*

Dawid Oliński: *Naprawdę mogę?*

Uczestniczka: *Oczywiście.*

Karolina Korwin-Piotrowska: *No idź się pobaw balonami.*

Marcin Tyszka: *Dawid jest specjalistą, wiesz.*

Dawid Woliński: *To jest czysto dydaktyczne zajęcie .*

Woliński obmacuje biust uczestniczki.

Marcin Tyszka: *No i?*

Dawid Woliński: *Prawdziwe.*

Marcin Tyszka: *Skąd wiesz?*

Dawid Woliński: *Dotykałem sztucznych. Dotknę ust. Nie, no zrobione ma usta, ale biust ma naturalny.*

Uczestniczka, dowiadując się, że została zakwalifikowana do dalszego etapu, rzuca się na szyję Dawidowi Wolińskiemu.

Marcin Tyszka: *Co tak sucho, pokaż mu jak całować.*

Uczestniczka (wybiegając radośnie z sali): *Idę na drineczka, na drineczka!*

Nadawca w całości odrzucił zarzut molestowania seksualnego, zaś w doręczonej do KRRiT opinii dr Aleksandry Sarny (pismo z 23 stycznia 2012 roku) znalazło się m.in. następujące stwierdzenie: *w odcinku (...) mamy do czynienia z dialogiem pomiędzy jury a uczestniczką programu, którego celem było ustalenie, czy kandydatka poddała się operacyjnemu zabiegowi powiększania piersi i manualnym sprawdzeniem piersi uczestniczki przez Dariusza Wolińskiego. Należy podkreślić, że do sprawdzenia doszło z inicjatywy uczestniczki.*

Twierdzenie to należy uznać za nietrafne, gdyż po pierwsze uczestniczka wyraziła zgodę na dotykanie swoich piersi przez jurora, a więc osobę, od której zależał jej dalszy udział w konkursie. W ocenie KRRiT taką sytuację można uznać za wykorzystanie stosunku zależności przez jurora. Zgodnie z orzecznictwem *stosunek zależności to taki stosunek prawny lub faktyczny, który daje jednej osobie możliwość wywierania określonego wpływu bezpośredniego lub pośredniego na losy i położenie prawne, społeczne i ekonomiczne innej osoby* (Postanowienie Sądu Najwyższego z 18 grudnia 2008 roku, V KK 304/08). Uczestniczka poddała się więc innej czynności seksualnej licząc, że zapewni jej to pozostanie w konkursie, co zresztą nastąpiło. Zachowanie jurora naruszało nie tylko ogólnie przyjęte normy, ale było też zachowaniem wypełniającym dyspozycję art. 140 ustawy z dnia 20 maja 1971 roku Kodeks wykroczeń (Dz. U. Nr 109 poz. 756 z 2007 roku z późn. zm.). Komentując ten przepis dr Monika Zbrojewska podkreśliła m.in. *Strona przedmiotowa wykroczenia (...) polega na tym, że sprawca publicznie dopuszcza się nieobyczajnego wybryku (...). Nieobyczajny wybryk jest **wykroczeniem formalnym**, nie musi wywoływać żadnego skutku. Zdaniem Sądu Najwyższego **wybryk** to zachowanie, jakiego wśród konkretnych okoliczności czasu, miejsca i otoczenia, ze względu na przyjęte zwyczajowo normy ludzkiego współżycia, nie należało się spodziewać, które zatem wywołuje powszechne negatywne oceny społeczne i uczucia odrazy, gniewu, oburzenia. Wybryk charakteryzuje więc ostra sprzeczność z powszechnie akceptowanymi normami zachowania (...) **Działanie „publicznie”** zachodzi wówczas, gdy bądź ze względu na miejsce działania, bądź ze względu na okoliczności i sposób działania sprawcy jego zachowanie się jest lub może być dostępne (dostrzegalne) dla nieokreślonej liczby osób, przy czym sprawca mając świadomość tej możliwości co najmniej się na to godzi (uch. SN z dnia 20 września 1973 r., VI KZP 26/73, OSNKW 1973, nr 11, poz. 132). „Publicznie”, tzn. uczynione (...) w sposób publiczny, np. za pośrednictwem książki, prasy, radia, telewizji, Internetu (...). Zdaniem Sądu Najwyższego **obyczajność** to podstawowe moralne zasady współżycia społecznego w zakresie przeżyć, kontaktów i związków seksualnych (uch. SN z dnia 13 kwietnia 1977 r., VII KZP 30/76, OSNKW 1977, nr 6, poz. 58). (...) Nieobyczajnym wybrykiem jest np.: (...) podszczypywanie*

lub poklepywanie pośladków (...) itd. (T. Grzegorzcyk, M. Zbrojewska, W. Jankowski Kodeks wykroczeń. Komentarz, Warszawa 2010). Można rozważyć czy zachowanie jurora nie nosiło znamion molestowania. Jak podkreśliła dr hab. Irena Boruta po 1 maja 2004 r. na gruncie prawa polskiego (...) „molestowanie” oznaczać będzie „niepożądane zachowanie (...) (na tle płci, rasy, pochodzenia etnicznego itd.), którego celem lub skutkiem jest naruszenie godności osoby i stworzenie (...) poniżającego, upokarzającego lub obraźliwego środowiska”, a „molestowanie seksualne” będzie rozumiane jako „sytuacja, w której niepożądane zachowanie o podłożu seksualnym, werbalne, niewerbalne, fizyczne, którego celem lub skutkiem jest naruszenie godności osoby(...)” (I. Boruta Zakaz dyskryminacji w zatrudnieniu - nowa regulacja prawna, Praca i Zabezpieczenie Społeczne nr 2 z 2004 roku).

W ocenie KRRiT zachowanie jurora można oceniać zarówno w kontekście art. 18 ust. 1 urt (propagowanie zachowań sprzecznych z prawem, moralnością publiczną i dobrem społecznym), jak i art. 18 ust. 5 (negatywny wpływ na rozwój małoletnich). W wyniku działania nadawcy do co najmniej dwunastoletnich dzieci trafił bardzo jasny przekaz jak powinna zachowywać się dziewczyna, aby osiągnąć zamierzony cel. O ile kandydatka mogła zdecydować się na taką promocję własnej osoby, o tyle przedstawiciel nadawcy, jakim w tym momencie był juror, powinien wystrzegać się jakichkolwiek zachowań, które mogły naruszać ogólnie przyjęte normy obyczajowe. Nadawca kwalifikując audycję do grupy wiekowej od lat 12 powinien mieć na uwadze wzorce, jakie będą pokazywane potencjalnym odbiorcom. Negatywną ocenę należy wydać także w stosunku do innych elementów audycji, takich jak wypowiedzi uczestniczek, że rezygnują z edukacji po to, aby wystartować w konkursie, propagowanie odpowiednio niskiej wagi uczestniczek jako jednego z najważniejszych atrybutów w zawodzie modelki, przy czym do wyglądu idealnego konieczna jest waga jak najniższa. Propagowanie takich wzorców może spowodować, iż dwunastolatki będą dążyły do osiągnięcia takiego idealnego wyglądu pomimo negatywnych skutków zdrowotnych, o czym w audycji nie było już mowy. Nie poinformowano też, że coraz częściej walczy się ze zjawiskiem nadmiernego odchudzania w świecie mody, zakazując w niektórych krajach występowania na pokazach modelkom, które zdaniem organizatorów są zbyt chude (zob. m. in. <http://wiadomosci.gazeta.pl/wiadomosci/1,114873,3914456.html>). Analizując audycję „Top Model. Zostań modelką” należy podkreślić, że istnieje duże prawdopodobieństwo wpływu prezentowanych na ekranie zachowań bohaterek na małoletnią widownię. Zgodnie ze słusznym wskazaniem Sądu Najwyższego *zakaz rozpowszechniania audycji lub innych przekazów, które mogą zagrażać rozwojowi niepełnoletnich określony w art. 18 ust. 5 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (jednolity tekst: Dz. U. z 2001 r. Nr 101, poz.*

1114 ze zm.) dotyczy sytuacji, w których zagrożenie to jest prawdopodobne (Wyrok Sądu Najwyższego z 9 marca 2004 roku, III SK 11/04).

Należy przy tym podkreślić, że audycja nie była emitowana „na żywo”, więc nadawca miał wpływ na treści, które trafią do odbiorców. Sąd Najwyższy w wyroku z 7 września 1973 roku (I CR 374/72) stwierdza, iż zasięg przekazu telewizyjnego i masowość jego odbioru wymagają szczególnej ostrożności i wystrzegania się naruszania czci kogokolwiek. Jeżeli audycja telewizyjna nadawana była „na żywo” w warunkach, w których reporter nie mógł zapobiec treści wypowiedzi poszczególnych rozmówców, to za tę treść odpowiadać może tylko rozmówca. Jeżeli audycja została najpierw nagrana i dopiero po pewnej adjustacji nadana, za jej treść odpowiadają redaktorzy (J. Sobczak „Ustawa prawo prasowe. Komentarz”, Warszawa 1999, str. 167).

Tego rodzaju zachowania jurora, jak prezentowane w omawianym odcinku cyklu stanowią również naruszenie godności ludzkiej. Ochrona godności każdego człowieka jest w polskim systemie prawnym wartością konstytucyjną. W art. 30 Konstytucji RP wskazano, że godność człowieka jest przyrodzona i niezbywalna, a jako taka stanowi źródło wolności i praw obywatelskich, zaś obowiązkiem władz publicznych jest jej ochrona. Tak rozumiana godność każdego człowieka polega m.in. na oczekiwaniu na okazywanie szacunku ze strony innych osób. Jurorzy w audycji „Top Model. Zostań modelką” nie spełnili tego oczekiwania, a ponadto poprzez sposób rozmowy z kandydatką ten nakaz naruszyli. W świetle powyższego niedopuszczalne jest zwracanie się do uczestniczek w następujący sposób: *szukamy osobowości, a nie tylko suchego kołka, to nie jest apetyczne ciało, wyglądasz (...) jak troll tak naprawdę, biust wisi Ci do kolan, wyglądasz jak koń morski wylegujący się na plaży, twój biust wygląda na rozmiar D i wisi ci jak u starej Murzynki*. Audycja zaklasyfikowana przez nadawcę w kategorii od lat 12 kreowała u dziewczynek marzących o karierze modelki przekonanie, że muszą znosić cierpliwie upokarzające uwagi osób, od których zależy ich przyszłość.

Mając powyższe na uwadze Przewodniczący KRRiT analizując przedmiotową sprawę stwierdził, iż z uwagi na ww. treści zawarte w przedmiotowych audycjach nadawca naruszył art. 18 ust. 1 i 5 u.r.t. oraz z § 2 i 5 ust. 3 rozporządzenia.

II.

Odnosząc się do wniosków zawartych w punkcie IV. wystąpienia z 13 stycznia 2012 roku Wiceprezesa Zarządu Spółki TVN SA Piotra Waltera oraz Członka Zarządu Spółki TVN SA Johna Driscolla Przewodniczący KRRiT wydał 6 lipca 2012 roku

Postanowienie nr 2/2012, w którym odmówił przeprowadzenia wnioskowanego dowodu z opinii biegłego, z przyczyn szczegółowo wskazanych w uzasadnieniu ww. postanowienia.

Ponadto Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji zapoznał się z doręczoną przez nadawcę w toku postępowania opinią dr Aleksandry Sarny. Niektóre tezy zawarte w wymienionej powyżej opinii są kontrowersyjne także z punktu widzenia ochrony małoletnich i ich rozwoju, w tym m.in. stwierdzenie, że *gloryfikowanie ważności wykształcenia w świetle statystyk dotyczących bezrobocia jest co najmniej bezzasadne*.

III.

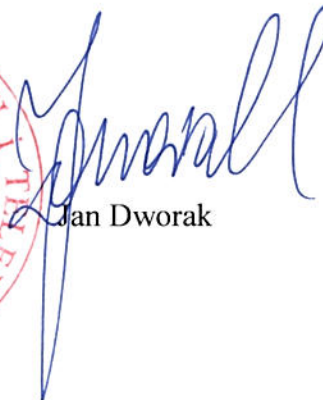
Działając na podstawie art. 53 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji, w związku ze stwierdzeniem naruszenia art. 18 ust. 1 i 5 ww. ustawy oraz § 2 i 5 ust. 3 rozporządzenia postanowiono jak w sentencji.

Wymierzając karę Organ uwzględnił przesłanki ustawowe, określone w art. 53 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji, tj. zakres i stopień szkodliwości naruszenia, dotychczasową działalność nadawcy oraz jego możliwości finansowe. Należy uwzględnić, że dotychczas Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji prowadził kilka postępowań w związku ze skargami dotyczącymi treści niektórych audycji wyemitowanych w programie TVN. W wyniku prowadzonych postępowań do nadawcy kierowane były wystąpienia Przewodniczącego KRRiT, w których zwracana była uwaga na konieczność przestrzegania w działalności programowej Spółki TVN SA przepisów obowiązujących nadawców radiowych i telewizyjnych. Niektóre postępowania zakończyły się wydaniem przez Przewodniczącego KRRiT decyzji o nałożeniu na nadawcę kary pieniężnej w związku z naruszeniem przepisów ustawy o radiofonii i telewizji (tak było w przypadku postępowania w sprawie emisji filmu pt. „Psychopata” – Decyzja Nr 9/2001 z dnia 9 lipca 2001 roku, audycji pt. „Big Brother – Bitwa” – Decyzja Nr 7/2002 z dnia 13 marca 2002 roku, audycji pt. „Kuba Wojewódzki” – Decyzja nr 6/2008 z dnia 16 maja 2008 roku oraz audycji pt. „Rozmowy w toku” – Decyzja Nr 1/2011 z dnia 11 marca 2011 roku).

Wymierzając karę organ rozważył możliwości finansowe nadawcy. Według sprawozdania finansowego za 2011 rok opublikowanego na stronie internetowej TVN SA Spółka osiągnęła roczny przychód w wysokości ponad 1.670.938 tys. zł. Wysokość kary, zgodnie z art. 53 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji, została ustalona w oparciu o przesłankę rocznej opłaty za użytkowanie częstotliwości użytkowanych w celu rozpowszechniania programu. Opłata ta wynosi 1075,6 tys. zł. W związku z powyższym górna granica kary

mogła wynieść 537,8 tys. zł. Kara w wysokości 200 tys. zł została wymierzona poniżej górnej wysokości z uwzględnieniem przesłanek wskazanych w art. 53 ust. 1 urt.

Zgodnie z art. 56 ust. 1 i 2 ustawy o radiofonii i telewizji w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.) stronie przysługuje odwołanie od niniejszej decyzji do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Gospodarczego za pośrednictwem Przewodniczącego KRRiT w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Jan Dworak

Otrzymują:

1. TVN SA ul. Wiertnicza 166, 02-952 Warszawa
2. Departament Budżetu i Finansów w Biurze KRRiT
3. Departament Regulacji w Biurze KRRiT
4. a/a